Lieta Nr.30155000104

Lietvedības Nr.1A/25/14

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2025.gada 1.decembrī

Tiesa šādā sastāvā : tiesnese K.Maike

Rakstveida procesā izskatīja /Persona A/ sūdzību par Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitāt departamenta direktora p.i. 2025.gada 14.aprīļa lēmumu Nr.30155000104425-3.

Aprakstošā daļa

[1] Ar 2025.gada 31.janvāra Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamen Transporta kontroles dienesta amatpersonas lēmumu Nr.30155000104425-1uzsākts administratīvā pārkāpun process un par pie atbildības saucamo personu atzīta /Persona A/. Lēmumā norādīts, ka Rīgas valstspilsēt pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Transporta kontroles dienesta amatpersonas 2025.ga 29.janvārī plkst.10:09 /Adrese /, veicot kontrolbraucienu ar vieglo automobili, valsts reģistrācijas numu /numurs/, kuru vadīja /Persona B/, pārvadātājs – fiziskā persona /Persona A/ (iepriekš uzvārds /Persona A konstatēja, ka ārpusē uz autotransporta līdzekļa abām priekšējām durvīm (neizmantojot durvju stikloto daļ nav izvietota informācija par tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju un pārvadātāj Autopārvadājuma likuma 29.panta ceturtā daļa nosaka, ka pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automob veic ar pārvadātāja īpašumā vai turējumā esošu M1 kategorijas vieglo automobili. No CSDD uzturē transportlīdzekļa un to vadītāju reģistrā pieejamajiem datiem par transportlīdzekli redzams, ka transportlīdzek v.r.nr. /numurs/ īpašniece ir /Persona A/, turētājs nav reģistrēts. No minētā izriet, ka par pārvadātāju konkrēta gadījumā ir uzskatāma /Persona A/, neievērojot 2019.gada 27.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.38 "Noteikumi par pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili" 15.punktu,par ko atbildība paredzē Autopārvadājumu likuma 57.panta otrajā daļā.

[1.2.] Ar Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta Transporta kontrol dienesta priekšnieka 2025.gada 24.februāra lēmumu Nr.30155000104425-2 /Persona A/ sodīta ar naudas so 70 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst EUR 350 (trīs simti piecdesmit*euro*) par administratīvo pārkāpum kas paredzēts Autopārvadājumu likuma 57.panta otrajā daļā.

[1.3.] Ar Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.ga 14.aprīļa lēmumu Nr.30155000104425-3 Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamen Transporta kontroles dienesta priekšnieka 2025.gada 24.februāra lēmums Nr.30155000104425-2 atstā negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidīta.

[2] 2025.gada 14.maijā tiesā saņemta /Persona A/ sūdzība par Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas u mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 14.aprīļa lēmumu Nr.30155000104425-3, kurā norādīts, lēmumu pārsūdz pilnā apmērā. Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzēja nenoliedz, ka ir transportlīdzekļa Au

A3 ar valsts reģistrācijas numuru /numurs/ īpašniece, vienlaicīgi vērš uzmanību, ka minētais transportlīdzek 2025.gada 20.janvārī uz pilnvaras pamata tika nodots uzņēmumam /Nosaukums A/, kuras pamatdarbības vei ir mazcenas transportlīdzekļu iznomāšana. /Nosaukums A/ turpmāk minēto transportlīdzekli 2025.ga 28.janvārī nodeva nomā /Persona B/, par ko tika noslēgts automašīnas nomas līgums Nr.280125. Atbilsto minētā automašīnas nomas līguma nosacījumiem /Persona B/ nomas laikā ir gan minētā transportlīdzek turētājs, gan vadītājs, kā arī uzņemas pilnu atbildību par piemērotajiem administratīvajiem sodiem, kas var ti piemēroti transportlīdzekļa nomas perioda laikā. Atsaucoties uz minēto, lūdz tiesu pārskatīt un izvērtēt lēmun likumību un atbilstību loģiskam saprātam un atcelt četrus sodus, kuru kopējā summa ir EUR 1400, ku ievērojami pārsniedz sūdzības iesniedzējas ienākumus, kā arī lūdz ņemt vērā, ka sūdzības iesniedzēju absoli nekas nesaista ar transporta pārvadājumiem un taksometru pakalpojumu sniegšanu.

[3] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.panta noteikumiem 2025.gada 19.maijā Rīg valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamentam un /Persona A/nosūtīts paziņojums par liet izskatīšanu, izskaidrojot Administratīvās atbildības likuma 198.panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki v iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus v lūgumus līdz 2025.gada 10.novembrim, vienlaikus paziņojot, ka lietas izskatīšana paredzēta rakstveida proce 2025.gada 1.decembrī.

[3.1.] 2025.gada 10.novembrī tiesā saņemti Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitāt departamenta paskaidrojumi, kuros norādīts, ka sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu. Norāda, iestāde pārsūdzētajā lēmumā ir norādījusi plašu un detalizētu pamatojumu sūdzības noraidīšanai, uzskata lēmums ir pamatots un atstājams spēkā.

[3.2.] Līdz Rīgas pilsētas tiesas tiesneses 2025.gada 19.maija lēmumā noteiktajam termiņam – 2025.ga 10.novembrim, ne arī līdz lietas izskatīšanai, noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

[3.3.] Sūdzības iesniedzēja nav lūgusi lietu izskatīt mutvārdu procesā. Tiesa nesaskata nepieciešamību lie izskatīt mutvārdu procesā pēc savas iniciatīvas, līdz ar to lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /Persona A/ sūdzība ir noraidām bet Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 14.apr lēmums Nr.30155000104425-3 atstājams negrozīts, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[4.1.] Administratīvās atbildības likuma 5.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums ir person prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikum paredzēta administratīvā atbildība.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka vainojamība ir juridisks jēdziens, kas apzīmē saikni starp darbību v bezdarbību un tās izdarītāju. Vainojamība ietver divus elementus – 1) objektīvo elementu – faktu, ka konkrē darbība vai bezdarbība ir attiecināma uz konkrēto personu un 2) subjektīvo elementu – faktu, kas pārkāpun izdarīšanas laikā persona spējusi apzināties savas darbības nozīmi, kā arī faktu, ka nav juridiski nozīmīg apstākļu, kuru esība būtu pamats atbrīvot personu no atbildības. Lai pierādītu personas vainojamīb administratīvajā pārkāpumā, ir jāpierāda, ka persona ir pārkāpumu izdarījusi (fiziska persona) vai pārkāpumu personu var attiecināt (juridiska persona).

Administratīvās atbildības likuma 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesi kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

[4.2.] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.pantu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīša tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņem gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildīb pastiprinošiem apstākļiem.

No sūdzības satura izriet, ka sūdzības iesniedzēja nav vainojama pārkāpuma izdarīšanā, transportlīdzeklis tika nodots nomā un iznomātājs, nesaskaņojot, ne ar viņu, ne arī ar /Nosaukums A/, izmanto šo transportlīdzekli taksometra pārvadājumiem.

[4.3.] Autopārvadājumu likuma 2.pantā noteikts, ka šis likums reglamentē tiesiskās attiecības sta pārvadātāju, autovadītāju, tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju, ekspeditoru, nosūtītāj saņēmēju un pasažieri, organizējot un izpildot pasažieru un kravas pārvadājumus kā profesionālu darbību.

Autopārvadājumu likuma 29.panta ceturtā daļa noteic, ka pasažieru komercpārvadājumus ar vieg automobili veic ar pārvadātāja īpašumā vai turējumā esošu M1 kategorijas vieglo automobili, attiecībā uz ku transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā nav reģistrēts Valsts ieņēmumu dienesta piemērots liegur izmantot autotransporta līdzekli komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili.

Savukārt šī panta astotā daļa noteic, ka pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automobili veic autotransporta līdzekli, kas aprīkots ar informāciju par tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojur sniedzēju, pārvadātāju un autovadītāju.

Autopārvadājumu likuma 57.panta otrā daļa noteic, ka par pasažieru komercpārvadājumu ar taksomet vai vieglo automobili veikšanas noteikumu pārkāpšanu, aizliegumu neievērošanu vai nenodrošināšanu noteiktām prasībām atbilstošu aprīkojumu izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzek vadītājam no desmit līdz simt trīsdesmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no septiņdesmit lī divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

Ministru kabineta 2019.gada 27.augusta noteikumu Nr.389 "Noteikumi par pasažie komercpārvadājumiem ar vieglo automobili" noteic prasības autotransporta līdzekļa aprīkošanai, kuru izman pārvadājumu pakalpojumos un šo noteikumu 15.punkts paredz, ka informāciju par tīmekļvietnes vai mobil lietotnes pakalpojuma sniedzēju un pārvadātāju izvieto ārpusē uz autotransporta līdzekļa abām priekšējā durvīm (neizmantojot durvju stikloto daļu).

[4.4.] Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, u pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpum neievērojot Ministru kabineta 2019.gada 27.augusta noteikumu Nr.389 "Noteikumi par pasažie komercpārvadājumiem ar vieglo automobili" 15.punkta prasības, tas ir, no lietai pievienotajiem pierādījumie tajā skaitā, no 2025.gada 29.janvāra vieglā automobiļa pārbaudes akta izriet, ka, veicot normatīvajos akt noteikto prasību kontroli, konstatēts, ka uz autotransporta līdzekļa abām priekšējām pasažieru durvīm n izvietota informācija par tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju un pārvadātāju. Šā konstatējums izriet arī no Transporta kontroles dienesta kontroliera 2025.gada 29.janvāra ziņojuma, k kontrolieris sagatavoja, pildot savus dienesta pienākumus, kā arī no lietai pievienotajiem fotoattēliem, kur uzņēma kontrolieri, veicot autotransporta līdzekļa pārbaudi.

Tiesa norāda, ka prasības par informācijas par tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzē un pārvadātāju izvietošanu mērķis ir pasažiera informēšana par pakalpojuma sniedzēju (pārvadātāju) u tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju, kura pakalpojumu izmanto pakalpojuma sniedzē un faktiskais izpildītājs (vadītājs), kā arī transportlīdzekļa, kurš sniedz attiecīgo pakalpojumu, atpazīšanai sta citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Ņemot vērā valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" uzturētā transportlīdzekļu un vadītāju valsts reģistrā pieejamo informāciju, ka transportlīdzekļa Audi A3, valsts reģistrācijas numu /numurs/, īpašniece ir /Persona A/ (pēc uzvārda maiņas – /Persona A/), turētājs nav reģistrēts, ko neapstrīd a pati sūdzības iesniedzēja, tad tiesa atzīst par pamatotu pārsūdzētajā lēmumā norādīto, ka konkrētajā gadījur par pārvadātāju ir atzīstama minētā transportlīdzekļa īpašniece.

Tiesa atzīst par pamatotu pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka atbilstoši Autopārvadājuma likur 57.panta otrās daļas un 29.panta ceturtās daļas regulējumam pārvadātāja pārkāpums attiecīgajā administratī pārkāpuma lietā ir apstāklī, transportlīdzekļa īpašnieks (pārvadātājs) ir pieļāvis, ka tika veikts pasažie komercpārvadājums ar transportlīdzekli, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, kur uz transportlīdzekļa abā priekšējām pasažieru durvīm (neizmantojot durvju stikloto daļu) nebija izvietota informācija par tīmekļvietn vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju un pārvadātāju.

Izskatāmajā lietā konstatēts, ka pārvadātājs – sūdzības iesniedzēja pieļāva, ka nebija izvietota informāci par tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju un pārvadātāju ārpusē uz autotransporta līdzek abām priekšējām durvīm (neizmantojot durvju stikloto daļu). Līdz ar to ar šādām darbībām sūdzības iesniedzē ir pārkāpusi noteikto kārtību, par ko atbildība paredzēta Autopārvadājumu likuma 57.panta otrajā daļā.

Tiesa atzīst, ka lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratī pārkāpuma lietu atbilstoši Administratīvās atbildības likuma prasībām.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzīb iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatēt faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

[4.4.] Tiesa atzīst, ka iestāde ir veikusi vispusīgu, pilnīgu un objektīvu izpēti par lietas apstākļiem kopumā un savstarpējā sakarībā un atzinusi, ka sūdzības iesniedzēja darbībās konstatējams Ministru kabine 2019.gada 27.augusta noteikumu Nr.389 “Noteikumi par pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobil 15.punktā noteiktās kārtības pārkāpums.

Par pamatotu tiesa atzīst lēmumā norādīto, ka nav juridiski izšķirošas nozīmes sūdzības iesniedzēj sūdzībā vairākkārtīgi norādītajam apgalvojumam, ka /Persona B/ uz nomas līguma pamata nomā transportlīdzekli no auto nomas uzņēmuma un prettiesiski, bez saskaņošanas ar Iesniedzēju vai autonom uzņēmumu veica pasažieru komercpārvadājumus. Saskaņā ar tiesību doktrīnā atzīto vainojamība ir juridis jēdziens, kas apzīmē saikni starp darbību vai bezdarbību un tās izdarītāju. Ņemot vērā minēto objektī elementu, proti, ka pasažieru komercpārvadājums noticis ar sūdzības iesniedzējas īpašumā eso transportlīdzekli un subjektīvo elementu, ka persona spējusi apzināties savas darbības nozīmi pieļaujot sa transportlīdzekļa izmantošanu pasažieru komercpārvadājumos ar vieglo automobili un ka nav juridiski nozīmīg apstākļu, kuru esība būtu pamats atbrīvot personu no atbildības, tad uzskatāms, ka šāds apgalvojums nev kalpot par pamatojumu Iesniedzējas atbrīvošanai no atbildības

[4.5.] Izvērtējusi pārsūdzēto lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa atzīst, pārsūdzētā lēmuma saturs liecina par lietas faktisko apstākļu izvērtējumu, tajā skaitā par sūdzības iesniedzēj norādīto apstākļu izvērtējumu, kā arī pārsūdzētajā lēmumā norādīto motivāciju par administratīvā so piemērošanas pamatotību un tā apmēru, kas atbilst Administratīvās atbildības likumā noteiktajiem principie par administratīvā soda piemērošanu.

[5] Administratīvās atbildības likuma 13.pantu administratīvais sods ir ietekmēšanas līdzeklis, kas ti piemērots administratīvo pārkāpumu izdarījušai personai, lai aizsargātu sabiedrisko kārtību, atjauno taisnīgumu, sodītu par izdarīto pārkāpumu, kā arī atturētu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un cit personas no turpmākās administratīvo pārkāpumu izdarīšanas.

Administratīvā soda uzlikšanu reglamentē Administratīvās atbildības likuma 19.pants, kurš noteic, ka so par administratīvo pārkāpumu piemēro ietvaros, ko nosaka likums vai pašvaldību saistošie noteikumi, kur paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu (pirmā daļa). Nosakot administratīvā soda veidu un mēru, ņem vē izdarītā pārkāpuma raksturu, pie atbildības saucamās personas personību (juridiskai personai – reputāciju mantisko stāvokli, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (ot daļa).

Konkrētajā gadījumā atbilstoši Autopārvadājumu likuma 57.panta otrajai daļai, izsaka brīdinājumu v piemēro naudas sodu [..] pārvadātājam — no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

Tātad par šajā normā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu likumdevējs nav imperatīvi noteic piemērojamā administratīvā soda apmēru, bet atstājis šā jautājuma izlemšanu iestādes kompetencē. Savukā iestādei rīcības brīvības ietvaros, piemērojot konkrētu administratīvā soda apmēru, nepieciešams izda lietderības apsvērumus, proti, pamatot, kādēļ piemērots naudas sods konkrētas summas apmērā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējai kā pārvadātājam ir piemērots tiesību normā paredzēta minimālais naudas soda apmērs, proti, 70 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 350 EUR.

Tiesa atzīst, ka Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. sa lēmumā ir izvērtējis sūdzības iesniedzējai uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītaja administratīvajam pārkāpumam.

[6] Fakts, ka sūdzības iesniedzēja par Autopārvadājumu likuma un Ministru kabineta noteikumu izpil pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu Rīg valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 14.aprīļa lēmun Nr.30155000104425-3, ar kuru atstāts negrozīts Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitāt departamenta Transporta kontroles dienesta priekšnieka 2025.gada 24.februāra lēmums Nr.30155000104425 par soda piemērošanu.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto Rīgas valstspilsēt pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p.i. 2025.gada 14.aprīļa lēmun Nr.30155000104425-3 par sūdzības iesniedzējai piemēroto sodu par Ministru kabineta 2019.gada 27.augus

noteikumu Nr.389 “Noteikumi par pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili” 15.punktā noteikt kārtības pārkāpumu, kas paredzēts Autopārvadājumu likuma 57.panta otrajā daļā, un tādēļ atbilstoš Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, b sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 198.pantu, 226.pantu, 227.panta pirmās daļas 1.punkt 228.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /Persona A/, personas kods /Personas kods /, sūdzību.

Atstāt negrozītu Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārteplas un mobilitātes departamenta direktora p 2025.gada 14.aprīļa lēmumu Nr.30155000104425-3.

Spriedumu var pārsūdzēt Apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas, iesniedz apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas tiesā (Rīgā, Abrenes ielā 8). Spriedums sastādīts un pieejams e-lietas portā vai tiesas kancelejā 2025.gada 1.decembrī.

Tiesnese K.Maike

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu